

Prof. dr hab.n.med.
Iwona Niedzielska
Kierownika Katedry i Kliniki
Chirurgii Czaszkowo-Szczękowo-Twarzowej
oraz Chirurgii Stomatologicznej ŚUM
ul. Francuska 20/24
40-027 Katowice
Tel.603670828
e-mail: niedzielska.konsultant@wp.pl

Katowice 19.10.2019

Recenzja rozprawy doktorskiej

lek. dent. Tomasza Żyły

**pt. OCENA WYBRANYCH PARAMETRÓW CEFALOMETRYCZNYCH Z WYKORZYSTANIEM
CEFALOMETRII 3D U PACJENTÓW PODDANYCH ZABIEGOWI DYSTRAKCJI
PRZEZPODNIEBIENNEJ**

Zabiegi ortognatyczne mimo, że są coraz bardziej popularne wymagają doprecyzowania algorytmów postępowania okołoperacyjnego w tym wskazania najlepszych ujednoliconych narzędzi diagnostycznych, które pozwalałyby oceniać nie tylko zaburzenia w budowie struktur kostnych części twarzowej czaski ale pozwoliłyby na wykonanie najbardziej precyzyjnych pomiarów w tym również tkanek miękkich i dróg oddechowych. Na rynku pojawiają się nowe narzędzia do takiej diagnostyki w tym TK3D, CBCT, programy komputerowe SICAT Function czy Face scany oraz programy do analizy zmian w rysach twarzy. Na ile narzędzia te powinny wbudować się w algorytm obowiązujący wszystkich lekarzy wymaga dokładnej analizy i badań. W związku z powyższym zasadne wydaje się podjęcie tematyki oceny wybranych parametrów cefalometrycznych w obrazie 3D TK, w tym przypadku w ocenie dystrakcji przezpodniebiennej zarówno pod względem kwalifikacji do zabiegu jak i jego efektu.

Przedłożona mi do oceny rozprawa obejmuje 10 rozdziałów na 124 stronach maszynopisu.

Bardzo obszerny **wstęp** stanowi bogaty przegląd piśmiennictwa, w którym autor wprowadza czytelnika w problematykę etiopatogenezy, najczęściej stosowanych dotychczas metod diagnostyki zgryzu krzyżowego, metod jego leczenia w tym dystrakcji przezpodniebiennej. Wprowadzając do arsenału diagnostycznego cefalometrię 3D autor poszukuje lepszej i dokładniejszej techniki pomiarów zaburzeń szkieletowych w tym oceny efektów przeprowadzonego leczenia.

Cele pracy są czytelne i znajdują odzwierciedlenie w 8 wnioskach

Material i Metody. Badania przeprowadzono na grupie 34 pacjentów w wieku 17-44 lat , u których stwierdzono poprzeczny niedorozwój szczęki z jej deficytem co najmniej 7 mm w stosunku do zuchwy. Trzykrotnie wykonano TK3D (przed zabiegiem dystrakcji przezpodniebiennej, po zakończeniu aktywacji dystraktora i w badaniu kontrolnym po 6 miesiącach), a skany z tych obrazów zaimportowano do programu Dolphin dokonując pomiarów liniowych, kątowych struktur zębowych, kostnych, miękkotkankowych oraz dróg oddechowych.

Wyniki badań. Przystawiono wybrane wartości pomiarów w funkcji czasu zamieszczając je na 15 tabelach i 19 rycinach. Wykorzystano najlepsze narzędzia do analizy statystycznej wyników badań.

Wyniki zbudowały treść 8 wniosków

W bardzo obszernej **dyskusji** nie pozostawiono złudzeń, że Autor wykazał biegłą znajomość tematu powołując się na metody wykorzystywane przez innych autorów. Polemika z innymi autorami jest przejrzysta i jest dowodem słuszności poszukiwania nowych narzędzi diagnostycznych w leczeniu ortognatycznym.

Podsumowując należy podkreślić duży wkład w realizację pracy, umiejętność poprawnego zaplanowania modelu badań jak i wyciągania wniosków w oparciu o uzyskane wyniki.

Rozprawa doktorska spełnia warunki określone w art.13 ust.1 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. Nr 65,poz.595, z pozn. zm.)

W oparciu o powyższe mam zaszczyt przedstawić Wysokiej Radzie Wydziału Lekarsko-Stomatologicznego UM we Wrocławiu wniosek o dopuszczenie lek.dent. Tomasza Zyły do dalszych etapów przewodu doktorskiego

